

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Petry Weissové a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobkyně: **Thi Lien Nguyen**, se sídlem Evropská 540/12, Cheb, zast. Mgr. Pavlem Rybářem ml., advokátem, se sídlem Slovenská 2136, Sokolov, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno 4, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 4. 2021, č. j. 13481/21/5200-10422-706955, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu Plzni ze dne 29. 4. 2022, č. j. 77 Af 11/2021 - 123,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Finanční úřad pro Karlovarský kraj (dále jen „správce daně“) rozhodnutím ze dne 10. 8. 2020, č. j. 764837/20/2403-50521-405197, žalobkyni doměřil daň z příjmů fyzických osob podle pomůcek za zdaňovací období roku 2015 ve výši 6.711 Kč, daňový bonus -13.404 Kč a současně jí uložil zákonnou povinnost uhradit penále z doměřené daně ve výši 4.023 Kč; dále rozhodnutím ze dne 10. 8. 2020, č. j. 764930/20/2403-50521-405197, žalobkyni doměřil daň z příjmů fyzických osob podle pomůcek za zdaňovací období 2016 ve výši 201.965 Kč, daňový bonus -13.404 Kč a uložil jí zákonnou povinnost uhradit penále z doměřené daně ve výši 43.073 Kč.

[2] Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí správce daně.

[3] Krajský soud v Plzni (dále jen „krajský soud“) v záhlaví označeným rozsudkem (dále jen „napadený rozsudek“) jako nedůvodnou zamítl žalobu žalobkyně, kterou se domáhala zrušení napadeného rozhodnutí.

[4] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) nyní brojí proti napadenému rozsudku kasační stížností. Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 23. 6. 2022, č. j. 4 Afs 181/2022 - 37, mimo jiné vyzval stěžovatelku k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení.

[5] Uvedené usnesení Nejvyššího správního soudu bylo doručeno do datové schránky zástupce stěžovatelky dne 27. 6. 2022 (viz doručenka na čl. 37 spisu Nejvyššího správního

soudu). Kasačním soudem stanovená patnáctidenní lhůta k úhradě soudního poplatku tedy počala stěžovatelce plynout dne 28. 6. 2022 a uplynula dne 12. 7. 2022 (úterý). Stěžovatelka však ve stanovené lhůtě soudní poplatek neuhradila.

[6] Podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Tímto zvláštním zákonem je v nyní posuzované věci zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), který v § 9 odst. 1 stanoví, že *nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřiblíží.*

[7] Jelikož stěžovatelka ve stanovené lhůtě soudní poplatek nezaplatila, Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. zastavil.

[8] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. za použití § 120 téhož zákona. Jelikož bylo řízení zastaveno, žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. července 2022

Mgr. Petra Weissová
předsedkyně senátu